

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **R. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w dniu 1 czerwca 2016 r. zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału VI Karnego Sądu Okręgowego w G. z dnia 9 marca 2016 r. o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, sygn. akt VI Ka [...] na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę w przedmiocie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego przekazać do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 9 marca 2016 r. Przewodniczący Wydziału VI Karnego Sądu Okręgowego w G. odmówił przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu zarządzenia podniósł, że skazany nie wskazał zakresu w jakim domagał się sporządzenia uzasadnienia, a wezwany do uzupełnienia, w określonym terminie, tego formalnego braku nie uzupełnił, co musiało skutkować odmową przyjęcia wniosku. W zażaleniu skazany podniósł, że nadał to uzupełnienie, wprowadzając po terminie, ale wniósł o jego przyjęcie i wskazał na przyczyny opóźnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne. W dniu 15 lutego 2016 r. skazanemu zostało doręczone w odpisie zarządzenie o uzupełnienie braku formalnego wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie o sygn. VI Ka [...] (zarządzenie – k. 317; dowód doręczenia – k. 330). W dniu 7 marca 2016 r. skazany w placówce pocztowej nadał pismo, które zostało nazwane wnioskiem o przyjęcie pisma po terminie (k. 343 i 344), a które wpłynęło do sądu w dniu 9 marca 2016 r., już po wydaniu przedmiotowego zarządzenia, co wynika z dekretacji znajdującej się na tym piśmie. W treści tego pisma skazany zawarł uwagę, iż złożony wniosek o uzasadnienie dotyczył całości wyroku, a także, co jest istotne w tej sprawie, wskazał, że jego stan zdrowia udokumentowany zaświadczeniami lekarskimi, które może przedłożyć na żądanie, w tym zaświadczeniem lekarza sądowego, uniemożliwiał mu od dnia 7 lutego do dnia 24 lutego możliwość przygotowania stosownego pisma procesowego. Jest bezsporne, że tak ujęta okoliczność winna skutkować wszczęciem procedury w przedmiocie przywrócenia terminu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku (art. 126 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. i w zw. z art. 422 § 1 k.p.k.). Pismo skazanego winno zostać bowiem potraktowane jako wniosek o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności, a zatem konieczne było rozważenie wszystkich tych elementów, które stanowią podstawę orzekania w trybie wskazanym w art. 126 § 1 k.p.k. W sytuacji, gdy skazany wniósł zażalenie na to zarządzenie winien zostać zastosowany tryb wskazany w przepisie art. 466 § 1 k.p.k. w zw. z art. 463 § 1 k.p.k., a zatem zarządzenie powinno zostać uchylone, zaś celowe stało się wyznaczenie posiedzenia w celu rozpoznania wniosku o przywrócenie

terminu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia. Nie trzeba przecież przekonywać, że przywrócenie terminu do uzupełnienia braku formalnego czyniłoby niezasadnym wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. Skoro tego nie uczyniono, to konieczne jest uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Niemożność orzekania reformatoryjnego przez Sąd Najwyższy, jako sąd odwoławczy (art. 437 § 2 k.p.k.), wynika z konieczności przeprowadzenia w całości postępowania w przedmiocie przywrócenia terminu (art. 126 § 1 k.p.k.), a to postępowanie prowadzi się przed tym organem przed którym należało dokonać tej czynności (art. 126 § 3 k.p.k.). Skoro takiego postępowania nie przeprowadzono, to nie jest możliwe dokonanie kontroli wydanego obecnie zarządzenia.

Nie ma przy tym znaczenia, że w sposób skuteczny procesowo wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego złożył obrońca skazanego (k. 321), czego konsekwencją było doręczenie mu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem (k. 361 oraz notatka na k. 358). Dostrzec trzeba bowiem, że jednocześnie skazany złożył wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu celem wniesienia kasacji (k. 3770), co może dowodzić, iż ma wiedzę, że jego obrońca z wyboru kasacji nie wniesie. Ponadto co ma zasadnicze znaczenie, skazany ma interes procesowy aby wydłużyć termin do wniesienia kasacji, a to osiągnąłby, gdyby odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został mu doręczony już po tym, jak dokumenty te doręczono jego obrońcy (por. np. postanowienie SN z dnia 26 lutego 2015 r., III KZ 8/15, Lex nr 1646393).

Z tych wszystkich powodów należało orzec jak w postanowieniu.

